

Evangeliumi hírnök

Campbell, O.
Campbell, O.
Rev. Major Michael
500 Tennes Ave
12 — 59

Official Organ of the Hungarian Baptist Union of America.
Az Amerikai Magyar Baptista Szövetség hivatalos lapja

JEZUS mondá: "De előbb hirdettetnie kell az evangéliumnak minden pogány népek között." (Márk 13:10)

KEGYELEM

... AKI IGAZ GYÖNGYÖKET KERES

Mt. 13:45-46.

Valami fényes, nagy nagy öröm száll
Gyarló szívemre,

Mintha a légben színes virágok
Szirma peregne,

Mintha a szél is valami drága
Illatot hozna,

Mintha a fákon minden madár csak
Nekem dalolna,

Halljátok meg ti, akik még ma is
Sötétben jártok,

Szívem igazi, tiszta örömét
Ti is lássátok,

Atyámtól kaptam, drága ajándék,
Mennyei manna,

Ki alázattal elkéri tőle,
Az mind megkapja.

Ki alázattal, hittel felnéz rá
Lehull a terhe,

Minden utjában kíséri hiven
Az Ő Szent-Lelke.

Ember! Ki járod fáradtan utadat,
Bűnökbe veszve,

Hidd el, neked is kész van és vár rád
Az Ő KEGYELME!

Somogyi Gáborné.

A fenti igékben a két legfontosabb szava az Ur Jézusnak a "keres" és "találván" szavak, melyek által példázatosan az Isten országának kincsei és gyöngyeinek keresésére és megtalálására buzdít minket is az Ur.

Ez a két szó gyakori a mindennapi életben. Sokszor keresünk valakit és megtaláljuk. A háztartás körül előfordul gyakran, hogy keresünk véletlen eltűnő dolgot és megtaláljuk azt. Az is előfordul gyakran, hogy amikor keresünk valamit, annál sokkal értékesebb dolgokat is találunk és örvendünk azoknak.

Igy történt Kolumbusz és társaival is, amikor elindultak a nagy tengeri utjukra, hogy valamiképpen eljussanak az indiai szigetekre. Ott akartak kikötni s milyen csodálatos isteni gondviselés volt, a keresés nehéz, fárasztó és életüket is feláldozó munkája!

A keresésben fölfedezték a világ leggazdagabb földrészét: Amerikát, ahol sok üldözött, megfáradt hazáját vesztett ember telepedhetett és nyugodhatott meg. Isten gondviseléséből itt vagyunk mi is magyarok sokan. Kerestek valami szigeteket és találtak egy hatalmas világrészt.

Vagy vegyük például az atom felfedezését. Tudósaink közül senki még csak nem is sejtette azt, hogy egy ilyen hatalmas erőt fedeznek fel,

mely által egy szempillantás alatt el lehet pusztítani a világ legnagyobb városát. Igen, meglehet égetni az egész világot. De évekig kutattak, kerestek és a szorgalmas munkájuk után megtalálták Istennek egyik legnagyobb természeti ajándékát, amit ha békés uton, jóakarattal az emberiség javára fordítanak, megkönnyíti az emberek nehéz munkáját. Befüti a házakat, templomokat, iskolákat stb. S kitudná megmondani, hogy mennyi mindenféle módon válhat ez az erő az emberiség javára. Tudósaink táborában tovább folyik a keresés és kutatás sok irányban s csak a jó Isten tudja, hogy mennyi mindenféle kincs kerül felszínre olyan is, amire még gondolni se mernek.

Az Ur Jézus Krisztus lelkünknek a legnagyobb kincse. Ő benne van a teljesség, illetve a lelkünk kincsének gazdagsága elrejtve. (Kol. 1:19.) S mi, akik valóban elfogadtuk őt, ebből a teljességből kaptuk a kegyelmet, (Ján. 1:16.) akkor, amidőn kerestük. Isten nekünk is többet adott a lelki kincsekből, mint amennyit mi gondoltunk, vagy erőtlenségünknel fogva remélhattunk. Ugy jártunk mi is, mint Séba királynője, aki elment Salamon királyhoz Judeába, hogy meglássa királyi dicsőségét s amikor látta, így nyilatkozott: "Még felét sem mondták el nekem..." Ebben a teljességben, az Ur Jézus Krisztus-

ban vannak elrejtve a drága lelki kincsek: kegyelem, igazság, szeretet, békesség, jóakarát, jóság stb., és aki ezeket a legdrágább kincseket — a maradandókat — úgy keresi, ahogy azt a Szent ige előírja és ott, ahol az megtalálható, a kegyelmes Isten meglepően többet ad, mint amennyit mi emberek elbirunk képzelni. De ha nem keresünk, soha azokat meg nem találhatjuk és akkor minden földi kincsek mellett, minden tudomány, hirnév, jóság és vallásoskodásunk mellett a legszegényebb, már e földön elkárhozott emberek vagyunk.

Az Ur ebben a példázatban azt tanítja, hogy ha megakarjuk találni e kincseket, akkor minden áldozat árán keresnünk kell. A döntő kérdés e tanítással kapcsolatban az: Mit keresel? Feleljünk őszintén erre a kérdésre s ha nem keresnénk először is mindenekfelett az Isten országát és annak igazságait, akkor **ébredjünk fel bűneinkből s menjünk ki az Isten lelki világának mezejére és keressük meg lelkünknek legnagyobb kincsét és üdvöztetőjét: JÉZUST.**

Emeritus

BESZÁMOLÓ SZÖVETSÉGÜNK TERÜLETÉN VÉGZETT LÁTOGATÁSAINKRÓL

1958. jun. 4. — szept. 15.
MOLNÁR ANTAL MISSZIÓNÁRUS

Szépen utaztunk egész nap és egész éjjel. 16.-án reggel 8 órakor érkezünk Arikába. Fél tizenegy órakor ismét felszállt gépünk és egy fél órai repülés után motorhibát jelentettek és gépünk visszarepült Arikába. Itt is szállodába vittek bennünket és csak este 11 órakor indultunk ismét tovább.

Hadd irjak egy pár sort erről a városról és környékéről: Utcái annyira keskenyek, hogy két kocsit nagyon vigyázva mehet el egymás mellett. Egy jónéhány központi épület kivételével, száználmasan rozoga sár-házakat lehet látni. Lakossai fejletlenek, sovány, sápadtak. Ugy néznek ki, mintha a halál járna hozzájuk udvarolni minden este. A város környéke vörös, kopár kiégett, terméketlen föld, mintha valami vulkánokádtá széndioxid volna az egész láthatár. Nem emlékszem, hogy láttam volna csak egy kecskefiát is, pedig, a szintén nagyon szegényesen kinéző kezdetleges repülőter távol van a várostól és aztán amikor egy központi étkezdőben, ahol úgy lopnak, mint a szarkák, megebédeltünk, egy tengerparti szállodába vittek bennünket a városnak a másik oldalától kifelé. Egy ilyen helynek lakossai nem élnek, csak nyomorognak. De kitudja mennyi ilyen helye van a földnek.

17.-én hajnalban fél öt órakor érkezünk Santiago Chilébe, de mivel innen másik repülőtársasággal utaztunk, a késés miatt elvesztettük az

összeköttetést. Ismét szállodába vittek. Délelőtt azt a jelentést kaptuk, hogy 18.-án indulunk tovább. Délután másik jelentés érkezett és azt mondták, hogy csak 22.-én mehetünk tovább, mert átutazó vizumunk csak 24 óráig érvényes, amit most a rendőrségen kellene megújítani, de mivel nemzeti ünnep van, az országnak minden hivatala zárva van. Nem csoda, hogy a nyugtalanság hatalmas alá kerültünk. 18.-án személyesen mentem a társulat irodájába és megértették, hogy mi hibáinkon kívül nem maradhatunk ott 22.-ig csak azért, mert ők ünnepeznek. Sikertől céltni úgy, hogy a hatóság belátta igazunkat és a társulat jogos kérelmére elállt a szabálytól és megadta a továbbutazási engedélyt és így szeptember 18.-án 5 órakor indultunk Santiago-ból és 7 óra 25 perckor hazaérkeztünk Argentínába, pontosan azon a napon, amelyen ezelőtt 6 esztendővel ideérkeztünk. Ez egészen csodálatos, mert ezt nem mi akartuk így.

Isten iránti mélységes hálával tekintünk vissza arra a kedves alkalomra, amelyben bennünket részesített. Köszönettel hajtunk fejet kedves Szövetségünk és külön Rev. Vér testvérünk előtt, aki maga fizette feleségem oda-vissza utazását. Köszönjük prédikátor és diakónus testvéreink megértő támogatásukat és általában testvéreink velünk szemben tanúsított szeretetüket, külön azokat

akik csak egy órára is vendégül fogadtak bennünket. Szíves elnézését kérjük annak, akit esetleg nem említettünk meg névszerint is beszámolóinkban. Tudják be ezt a feledékenységnek. Kérjük kedves testvéreinket, imádkozzanak értünk és támogatassák a külmisszió munkát. Az marad meg mit Jézusért teszünk.

Elnézést kérek azért is, amiért ennyire soká fejeztem be beszámolómat. De betegsége hátrált benne és amikor már azt gondoltam, hogy jól vagyok, az orvos még egy hónapi pihenőt rendelt. De mostmár jól vagyok és haladunk előre, mert: "A KIRÁLY ÜZENETÉNEK MENNIEKELL!"

Molnár Antal

Av. Casero 656

Buenos Aires, Rep. Argentina.

(Befejező cikk.)

Kegyelem

Elbeszélés

Az anya leült foteljébe és kinézett az utcára. Leánya mellé telepedett és hizelegve duruzsolta: Anyuskám, beszélj nekem azokból az érdekes történetekből, amelyekből szoktál minden este. — Az anya messzire nézett. Jól van kislányom, ma elmondok egy nagyon régen történt dolgot.

A Duna mellett volt egy nagy sziklavár, melyben egy gonosz lovag lakott. Rettegett tőle mindenki. Kegyetlen, kőszívű ember volt. Gyűlölt mindenkit és gyűlölte mindenki. Maga volt a megtestesült sátán. A szomszéd vár urával volt legutóbb összetűzése és most csak alkalmat keresett, hogyan tudná megbosszulni. Az alkalom nem váratott sokáig. Egyik nap vadászni ment és észrevette, hogy az erdőben más is jár rajta kívül. A bokrok megzörrentek és egy sudár ifju hajolt előre. Ah, te vagy az gézengúz! Odarohant és megragadta az ifjut. Hogy merészelsz itt vadászni, mikor ez az én erdőm?! — Bocsánat, mondotta az ifju, nem tudtam, hogy az ön erdeje, eltévedtem. Sokáig üztem egy szarvast, és ide vezetett. Elnézését kérem. — Semmi elnézés! — csattant fel a gonosz lovag. Ezért meg fogsz lakolni. Keze mint egy vasmarok ragadt az ifju karjába. Van nektek is erdőtök, mi-

nek jössz ide?! Rettenetes diadalmat érzett. Elfogta a szomszéd várurfiát és most bosszuját tölti rajta. A fiut balsejtelmek gyötörték. Hiába igyekezett, nem tudott kiszabadulni a nagy ember kezéből. Ez vitte, vonszolta haza, saját várába. A vár meredek sziklán épült, alatta iszonyu mélység tátongott. Hatalmas vicsorgó kutyák morogtak a kapu előtt. A gonosz lovag belökte a kapun.

Na fiatalur, ezután tudom, hogy nem fogsz az én erdőmben vadászni! A szegény fiuval táncolt a világ. Balsejtelmek gyötörték. Nem tudta, hogy mi vár rá. Egy darabig nézte, aztán rámosolygott a lovag azzal a rettenetesen gonosz vigyorral, amelylyel áldozatait szokta kinezni. Felállt és megindult a lépcsőkön felfelé. Utánam — kiáltotta. A fiu tétován követte. Mind magasabbra kerültek, végül a lovag megállt, hogy kifújja magát. A fiut egy nagy ablakhoz vezette. Az ablak előtt egy keskeny sziklapárkány volt, csak akkora, hogy egy ember éppen elfért rajta. A gonosz lovag kinyitotta az ablakot és a fiut kituszkolta, az ablakot becsapta és bezárta mögötte. Szegény fiu hallotta ördögi kacagását, amint ment lefelé a lépcsőkön. Körülnézett, de azonnal elborzadt a látványon. Óriási szakadék húzódott a vár alatt közvetlenül. Csak egy rossz mozdulat és zuhan lefelé. Éhes volt. Már régen eljött ma hazulról. Mit tegyen? Leugorjon? Ez maga a biztos halál. Ha itt marad, éhenhal. Szomjuság kinezta. Szegény jó anyám, ha tudná, sóhajtott. Halálra vagyok szánva. Halál... halál... csak ne volnék még olyan fiatal, kesergett magában.

Egyszer csak finom suttogást hall a feje felett. Felnézett és a következő emelet ablakából egy halvány szép leányarcot pillantott meg. A leány kötelet engedett le hozzá és ujját szájára téve csendet intett. Majd óvatosan körülnézve mondta: Menekülj gyorsan! Az ifju megragadta a kötelet és óvatosan leereszkedett. Mikor már biztonságban érezte magát tovább sietett a fák között és elbujt egy bokor mögé, onnan figyelte a bájos leánykát, amint az ablakában könyökölve nézett a sötét éjszakába. — Teljesen besötétedett, az

ifju hazaindult és szívében nagy hálát érzett mentőangyala iránt.

Vége van, anyuskám? Ezután már nem történt semmi?

Még nincs vége kislányom, csak elgondolkoztam. Folytatom. Az ifju mindennap elment ahhoz a bokorhoz ahonnan először csodálta a jószívű leány arcát és a leányka is ott ült minden este ablakában. Egy este az ifju hiába várta. Fel s alá járkált és türelmetlenül felkiáltott: Ma vajjon hol lehet?! A száraz gallyak megreccsentek. Valaki jött. Az ifju önkéntelenül összerázkodott, rettegett még egy erdei találkozást a gonosz lovaggal. Egy fa mögé húzódott, de csakhamar kiugrott onnan. Még a szíverése is elállott. A bájos mentőangyal, a drága leányka állt előtte.

A leányka képes volt elhagyni apját és a szép nagy várat, mert megszerette és megszerette az ifjut. Elmentek más országba és nagyon boldogan éltek együtt.

Téged nem emlékeztet ez a történet valamire kislányom?

Anyuskám, ez egy nagyon szép történet, de én még ilyet nem hallottam, nem emlékeztet semmire.

Te tudod, hogy én árva leány voltam. A te nagyanyád akkor halt meg, mikor én egészen picike voltam. Szomorú volt az én sorsom, nagyon szomorú. Hányódtam, vetődtem egyik rokontól a másikig, kegyelem kenyéren. Egyszer egyik nagybátyámhoz kerültem, aki érthetetlen módon gyűlölt engem. Sokat szenvedtem az ő házában. Lelkileg teljesen egyedül élni nagyon rossz dolog. Nem volt senkim, aki legalább egy mosolyt adott volna, pedig kimondhatatlanul vágytam szeretet után. Egyszer vándor igehirdető jött a faluba és én elmentem titokban meghallgatni őt. Különös dolgokról beszélt. Papot én még soha nem hallottam így beszélni. Elmondta, hogy Jézus Krisztus, Istennek szent Fia látva azt, hogy az embereket mennyire gyötéri a sátán a földön és mindegyiket kárhozatba akarja taszítani, lejött köztünk, odahagyva dicsőséges mennyei palotáját, szerető Atyját, lejött emberi testben, hogy megmentse azokat, akiket a sátán a szakadék szélére állított, hogy onnan lezuhanjanak. Téged is szeret kedves lélek, a-

ki talán még soha nem kaptál igazi szeretetet. Erre én hangosan zokogni kezdtem. Létezik az, hogy valaki engem is tud szeretni? — Az igehirdető felkérte mindazokat, hogy akik döntöttek Jézus Krisztus mellett, álljanak ki a gyülekezet elé. Remegve kimentem és ahogy fejemre tette kezét és imádkozott, valami csodálatos nyugalom és öröm szállt a szívemre. Megtalált engem Jézus és én is megtaláltam Őt. Van már aki szeret engem is! — Nem mentem vissza többé nagybátyámhoz, hanem elindultam egy új uton Jézussal együtt és soha nem bántam meg. Tudod, hogy mily boldogan élünk édesapáddal, ő is és én is Krisztus szolgálatában. Amíg élek áldani fogom Őt, amiért megmentett a szakadék széléről. Áldani fogom azért a mentő kötélért, amelyet lebecsájtott nekem.

Érted is jött drága kislányom. Téged is nagy kegyelmébe akar fogadni. Szereted-e? Boldog lennél-e vele minden napon, ha Ő kisérné utaidat?

Igen anyukám. Nem habozok tovább. Én már régóta hallom az Ő hívását. Jöjj hozzám. Ki lenne méltóbb arra, hogy neki adjam szívemet? Egyedül csak Jézus!

Az anya sokáig ült még a karosszékekben és könnyes szemekkel imádkozott: Köszönöm Jézusom, hogy megmentetted gyermekemet is. Legyen áldva szent neved nagy kegyelmedért.

Somogyi Gáborné.

Üdvözljük

Az "ÖRÖMHIR" című kis lapocskát, amit a kanadai testvéreink a Montreálban lakó Vajda Pál testvérünk szerkesztésében jelentetnek meg egyszer havonta. E kis háziisan készített lap az Evangéliumot hozza. Szép nivós lap ez, amit ingyen küldenek bárhova, de szeretetbeli adományokat a lap fenntartására kérnek és elfogadnak. A lelki testvéreinknek melegen ajánljuk. Megrendelhető e címen: VAJDA PÁL, 8822 Basile Routhier, Montreal, Que., Canada.

A teremtésnek minden szemcséje az Isten jóságát hirdeti.

Evangéliumi Hírnök

GOSPEL MESSENGER

Published Semi-monthly by the
Hungarian Baptist Union of America
192 E. Exchange St. — Akron 4., O.

Editor — Szerkesztő:

Rev. PETRE M. Adalbert

943 Merrill Ave., Lincoln Park, 25.,
Michigan

Entered as second class matter at the
Postoffice of Akron, Ohio, under the
Act of March 3., 1879.

Accepted for mailing at the special
rate of postage as provided in Section
1103, Act of October 3, 1917

SUBSCRIPTION FEE:
\$3.00 per year.

Előfizetés — Címváltozás
erre a címre küldendő:

Mr. JOHN SZÁSZ

1619 Edward Ave., N. E. Canton 5,
Ohio

A SZERKESZTŐ ROVATA

“MERT ISMEREM AZ ÉN BÜNEIMET”

Zsolt. 51:5.

A múlt hét szombatján kint jártam vásárolni és városunk egyik utcájának sarkán láttam, hogy egy truckról rakták le a karácsonyfákat. Hirtelen elgondolkoztam és kezdtem számítani a heteket és napokat s rájöttem, hogy ebben az évben is közeledik a szép és nagy ünnep: a karácsony.

Milyen óriási nagy felkészülődés megy végbe ország, világszerte mindenütt az ünnep megünneplésére. Az üzletek kirakatai, díszítései és a városok díszes lámpái s a karácsonyi ajándékok bevásárlásai és egyéb, mindenütt azt hirdeti, hogy ismét közeledik a nagy ünnep, amit a nagy isteni szeretetből fakadó kimondhatatlan ajándék: Jézus Krisztus születésének emlékére ünnepe a világ.

Igen, ünnepe a keresztyén anyaszentegyház is. De hadd kérdezzem, vajon a nagy és költséges előkészülődés között vajon hány embernek jut eszébe az a nagy isteni kegyelem, melynél fogva Isten megkönyörült a bűnös világon? Hány ember érezi azt, amit Dávid király a Krisztus előtti korban megérzett és őszintén bevallott “Mert ismerem az én bűneimet és az én vétkeim szüntelen előttem forog”?

Beismerni, hogy bűnösök és elveszett emberek vagyunk az Isten Fia megváltó

kegyelme nélkül és alázattal kell bevallani azt őszintén Isten előtt, óh mily nehéz dolog!

Karácsony az örömmel az ünnepe, de nem az olyan testi örömöknél, amit az öltözködéssel, szép berendezkedéssel, evéssel, ivással és táncmulatságokkal szoktak még a keresztyének is csinálni, hanem a léleknek az öröm ünnepe, amikor örömteljes szívvel emlékezünk meg arról, hogy Isten bűneinkért egyetlen Fiát földőldozta.

Lelkünk nyugalmat csak az ilyen megemlékezés nyújthatja. Olvastam valahol Széchenyi István grófról, aki a döblingi menhelyén rettenetes kínokat szenvedett. A haza megmentője akart lenni és most úgy érezte, hogy ő a haza megmentője. Bűnei mint maró férgek rajzották körül és ő nem tudott tőlük szabadulni. Gyakran voltak világos percei és órái is, de a büntudat akkor is kínoztta. Egy szép napon régi jó barátja: Lonovics érsek látogatta meg. “Egy Oceán sem moshat engem tisztára” mondotta neki Széchenyi. “Nem, nem: én senkit sem szerettem, sem feleségemet, sem gyermekeimet, sem hazámat, hanem csak magamat. Büntetésre méltó bűnöző voltam. Bűneimnek halmaza oly nagy, hogy Isten sem bocsáthatja meg.” — Lonovics Isten végtelen irgalmasságáról beszélt és igyekezett megértetni vele, hogy milyen nagy kevélység és elbizakodás beszél belőle, amikor elhiti magát, hogy egyedül őtöle függött egy egész haza, egy nemzet sorsa. Mialatt az érsek beszélt, egyre nyugodtabb lett Széchenyi arca és leírhatatlanul hálás pillantással, szótlanság szívéhez szorította a jóbarát kezét. E látogatástól kezdve hír szerint a gróf állapota javult, munkakedve visszatért és talán ha valaki olyan is meglátogatta volna, aki Krisztus véréből és Isten bűnbocsájtó kegyelméről is beszélt volna néki, később nem ragadta volna el a bűnei miatt a kétségbeesés és nem jutott volna az öngyilkosság rettenetes örvényébe, hanem bűnei beismerésével, Jézus Krisztus áldozata árán kegyelmet talált volna az Isten előtt.

A karácsonyi ünnepre való készülődéseink között emlékezzünk meg arról, hogy bűnösök vagyunk és hogy bűneinktől való megváltásunkért hozott Isten ilyen felfoghatatlanul nagy áldozatot az Ur Jézus Krisztus által! De itt ne álljunk meg. Alázattal boruljunk le Isten előtt, aki megbocsájt mindent és új életet ad az előtte megalázkodó, bűneit bevalló embernek!

ÉRTESÍTÉS

Elkészült az 51-ik konvenciónk Jegyzőkönyve. Ha valaki abból nem kapott és szeretne egyet belőle, írjon a jegyző testvérnek: Petre M. Adalbert szerkesztőnek és szívesen küldünk addig, míg van!

Hawaii – a Boldog Állam

Amikor a Bishop és Fort Street sarkán álló honolulu üzletház kapujából az uccára tolulnak délben a fiatal lányok, a japán könyvelőnő, a francia irattáros és a félvérű hawaii gyorsirónő karonfogva mennek át a közeli cafeteriába. Annak az agyában, aki az amerikai szárazföldről érkezett Hawaiiba, megfordul a gondolat a fajok ideális keveredéséről, de a hawaii polgár ügyet sem vet erre a mindennapos jelenetre, annyira megszokta.

A rendőr, aki a forgalmat szabályozza a sarkon — kínai, a cafeteria pénztárosa koreai, a többi vendég pedig filipinok, portoricoiak, néger, kaukázusiak sorából vetődik össze, sokféle nemzetiség és vallás képviselőjeként. A fürdőparton, az üzletekben és színházakban a legkülönbözőbb emberek szabadon és barátságosan keverődnek. A nyilvános iskolákban, a Hawaii Egyetemen, úgy a tanárok, mint a diákok, a szírványnak minden árnyalatát képviselik.

Hawaii talán az egyetlen “civilizált” hely a világon, ahol a színesbőrű idegen elfogultság nélkül magyarázhatja faji származását és őseinek keveredését a kaukázusi érdeklődőnek. Honoluluban a US Marine toborzó plakátja jóképű kínai fiú képét tünteti fel. Honolulu rendőrfőnöke: Danny Lee, az egyetlen kínai az Egyesült Államok területén, aki ilyen pozíciót tölt be. A sheriff a világhírű uszóbajnok: Kahanamoku herceg, tisztavérű hawaii.

Ez az egyetlen állam Amerikában, amelynek lakossága tulnyomórészen a sárga fajból került ki. A 64 féle faji keveredésének, amit a tudomány ismer, itt minden árnyalata képviselve van. A 600.000-re rugó polgári lakosságnak 38 százaléka japán, vagy féljapán, 20 százaléka kaukázusi, 15 százaléka félhawaii, 13 százaléka filipino, 7 százaléka kínai, 2 százaléka tiszta hawaii, ugyancsak 2 százaléka portoricoi és 1 százaléka koreai. Csak 12.000 a tisztavérű hawaii, akiknek legtöbbször a távoli Lihian szigeten él. Surlódások egyre ritkábban fordulnak elő; türelmes egyetértésben élnek az emberek egy-

más mellett, a testvériség eszméjének égisze alatt. Hogyan jött létre ez a boldog összetartozás?

Mielőtt James Cook, az angol hajós, 1778-ban felfedezte volna a Szigetországot, Hawaii sok nehézségen vergődött keresztül. Udvarias és barátságos népe sokat szenvedett a főnemesség és papság önkénye és zsarnoksága alatt. A felfedezés után, a nagyhatalmak: Anglia Franciaország és az Egyesült Államok versenyzése okozott nehézségeket. Háborúk és járványok tizedelték meg a lakosságot. De a civilizáció térhódítása az erkölcsi és anyagi sikerek korát nyitotta meg.

A sokféle fajú nép letelepedése főleg a 19-ik században lefolytatott gyarmatozási kísérleteknek volt az eredménye, amelyeket a nagyhatalmak foganatosítottak a hawaii munkapiac biztosítása érdekében. Még polinéziákat is importáltak a csendesóceáni déli szigetekről, később jöttek amerikaiak, norvégek, németek, oroszok, lengyelek, sőt még magyarok is. 1878-tól kezdve nagyszámú portugál vándorolt be. Ma belőlük, a portoricóiakból és a sárga fajuakból kerül ki a munkásság tulnyomó része.

A tizenkilencedik században fektették le a mai Hawaii Államok alapjait. Ekkor érkeztek meg a keresztény misszionáriusok is, akik igen üdvös befolyást gyakoroltak az ország kifejlődésére. Elterjesztették az írás-olvasás tudományát és az országot demokratizálták. Az ő munkájuk vetette meg a jó szomszédság előfeltételeit az iskolákban, ahol a fajok keverődését természetes jelenségnek tartották. Hung Wan Chiang az előkelő kereskedelmi ház tulajdonosa szerint: Mi hawaiiak, kínaiak, japánok, portoricóiak, kitűnő oktatást élvezünk. Ez tett meg bennünket amerikaiakká. Az iskolából kikerült ifjú éppolyan jó amerikai hazafi, mintha Vermontban vagy Kansasban nevelkedett volna."

A kételkedés agyafurt érveléseit megcáfolni meddő kísérlet lesz mindaddig, míg a kegyelem nem vonul be a szívbe és abban nem fakaszt hitet.

Megyek a szívem után.

SZILÁGYMEGYÉBEN, Szilágy-somlyóra repülök el most gondolataim szárnyain. Jöjjenek velem e lap azon olvasói, akik ismerik azt a vidéket, vagy akik gyönyörködni tudnak minden vidék szépségén.

1937-et irtunk, a dátum augusztus 28-29. Leszakítva az anyaországtól, kinos kisebbségi sorsban vergődött a magyar Erdélyben szükreszabott korlátok között. Gyanus volt minden magyar mozgalom lett légyen az politikai, egyházi vagy ismeretterjesztő kulturális megmozdulás. Különösen üldözőbe vette az államhatalom a hittérítő vallásokat, melyek tizezrével térítették meg a régi egyházak román lakosságát. De a fenti dátumon országos magyar ifjúsági majálisra adott engedélyt Goga Octavian belügyminiszter Szilágy-somlyóra szigorúan kikötve azt, hogy azon kizárólag egyházaink tagjai vehetnek részt, a bejelentett Temes, Bihar, Szilágy, Arad és Szatmár megyék területéről. (Hogy a törvény ellen ne vétsünk, tagsági igazolvánnyal láttunk el mindenkit, aki kiakart rándulni.

Ha valaki nem tudná, Szilágy-somlyó, Szilágy megyében a Kraszna folyó mentén fekszik, hétezer lakosu rendezett tanácsu város. Gazdag történelmi multja van, a tizenötödik században sok nemes család lakhelye és Kraszna vármegye székhelye volt.

Augusztus 28. szombat délután a szélrózsa minden irányából sereglet a magyar nép, főleg a magyar ifjúság Szilágy-somlyóra nagy nemzeti és egyházi örömnemre közel husz év után most először. Vonatok, autóbuszok, parasztszekerek és kerékpárok sokasága szállította nemzetünk kincseit és a kis város környéke hangyabolyhoz, vagy hadgyakorlatokhoz hasonlított. És az is volt ez, hadgyakorlat, fegyvergyakorlat a hitért és nyelvért élethalálharcot vívó magyar nemzetnek az uralkodó és elnyomó nemzet ellen.

Temesvárról vezetésem alatt hatvantagu énekkar már kora délelőtt érkezett és Székely Ernő karmesterünk hármass csoportra osztva az énekeseket minden érkező vonatot,

autóbust — melyek szinte tízpercenként követték egymást — üdvözlő énekekkel fogadott. Az aradiak délután érkeztek, ugyanugy Nagyvárad népes csoportja, valamint Bihar megye minden nagyobb községének népe, különösen az érmellékről. A szilágyballaiakat, kémerieket saját zenekaruk vezette és a minden irányból érkező zenekarok és énekkarok énekeitől visszhangzott a határ. Naplementéig több, mint ezer delegátus érkezett s a sürgönyök további tömegeket jelentettek, ami a kvartély rendezőket nagy zavarba hozta volna, ha a kis város lakossága szinte maradéktalanul fel nem ajánlotta volna lakását a vendégek részére.

Érdekes megemlíteni, hogy a másvallású, vagy másnyelvű lakosság eme példátlan vendégszeretetét az váltotta ki, hogy a hetekkel azelőtti hírdetések hatása alatt az ellenség is munkába kezdett s egyes egyházvezető lelkészek ellenpropagandát kezdtek ellenünk és miután a román hatóságoknál hiába árulkodtak és "kenték a kereket" a népet próbálták ellenünk hangolni, hogy majd a konferencia alatt zavarokat okozzanak. Ez nagyon visszafelé sült el és mi alázattal adtunk azért hálát Istennek, amikor a város főterén felgyülekezünk délután, hogy ünnepélyesen, az egyesített fuvózenekarok hangjai mellett felvonuljunk a táborba a város határába. Molnár Károly táborparancsnok és Szivós Mihály helybeli prédikátor főrendező vezették a beláthatatlan hosszú, négyes csapatot a zenekarok indulói mellett, a csendőrség pedig komoly kísérettel biztosította a hívők biztonságát.

Szent hegynek nevezik a somlyókat azt a területet, ahol táboroztunk. Somlyót szőlőhegyek és nagy gyümölcsösök övezik körül a szenthegyet, amely inkább egy lapos halom tetején egy U-szerű völgykatlan, ritka fákkal és cserjékkel diszitve szinte szélmentes hely, sok árnyékkal. Valósággal táborozásra teremtett gyönyörű hely. Gömbölyű fák és rudakból mesterien készített diszkapun kellett bevonulni a táborba. A hatalmas kapu a földtől a csucsig bevonva virágokkal s az enyhe szél

a magyar lányok diszes kendőinek százait lengette felénk. Hatalmas tábla is díszlett a kapun: ÁLDOTT, AKI AZ UR NEVÉBEN JÖTT.

Mint egy ezred katonaság, oszlopokban állt meg a nép a tábori szöszék előtt, ahol "parancskiadás" és a táborszabályok ismertetése volt az első. A nemzeti zászló és az ifjuság hófehér zászlója között hangzottak el parancsok, amit a tömeg ámen kiáltással tett magáévá. A kies táj, valamint az ózondus levegő máris új életet öntött mindenkibe, amit csak a tábor jobbsarkán pöfögő gulyáságyu füstje festett el néha, ahol már javában főtt a borjupörkölt vacsora.

A zöld ágakból rögtönzött táboriroda a főkapu mellett Kocsis Balázs temesvári ny. állomásfőnök vezetése és irodaszemélyzete mellett működött. Jelentkezések, igazolványváltások, lajstromok, névsorok, különleges igények, tanácsok stb., intéztettek el az irodán. A bejárat másik oldalán volt az egészségügyi orvos és féltucat ápoló, valamint népes cserkészcsapat szolgálatával. Egy hatalmas fa árnyékában óriási hordó buslakodott. kerekre épített lajt, mely részünkre az ivóvizet biztosította. Megis rohanta a nép nyomban a parancskiadás után, de a két "vizes" legény hivatkozva a parancsnok tilalmára senkit se enged közel a hordóhoz az első félórán, nehogy a hegymászás miatt kimelegedett nép egészsége veszélyben forogjon. Forgatták is sokan hegyes szemeiket Molnárra, aki ilyenkor az égfelé nézett, ahol minden jóakaratot megértene.

Enyhén emelkedő pázsitos hegyoldalon volt az előadóterem, melynek mennyezete maga az ég volt, falai pedig a minden ötvenlépésre felállított "akasztófák" melyek elég ijesztően néztek ki és félelmet okoztak némelyekben míg kinem jelentette a vezetőség, hogy azok nem a rendetlenkedő táborozóknak vannak fellálítva, hanem az est beálltával azokra óriási Petrolux lámpák lesznek helyezve, hogy a tábortűz melletti előadások alatt is világosságban legyünk.

Dajka József, a temesvári ifjuság elnökének imája nyitotta meg a táborozást. Szívós Mihály hitközségi

titkár, Szabó László szilágynagyfalui lelkipásztor üdvözölte a mindenirányból egybesereglett sokaságot. Dr. Biró László, az országos ifjusági Szövetség elnöke köszöntö meg a fogadtatást. Molnár Károly a Nagyszövetség országos titkára hozza a hitfelekezet százezer tagjának üdvözlését, mely szövetségben tökéletes testvéri egységben élnek magyarok, románok, németek, oroszok, bulgárok egész Románia területén.

Körössy Béla bihardíószegi lelkipásztor az első előadó: Tárgya: "Ti vagytok a világ világossága." Papp Károly Kolozsvár: "Akik együtt imádkoznak, együtt maradnak." Dobrai Ferenc Zilah: "Az ima a lélek lélekzete." Ifj. Bott János, Magyarvalkó: "Boldogok az alázatosak." Az előadások között a temesvári, nagyvárad, szilágynagyfalui énekarok, a ballai, bapüspöki zenekarok adtak elő énekszámokat.

Vacsora következett, ami szintén példás rendben folyt le és utánna kigyult a tábortűz, melyen nemcsak ölfák égtek, hanem 5-6 méter hosszú fatöncök is és a hatalmas lángok bevilágították az egész hegyoldalt. Ez kicsalta a lakosságot is az esti előadásokhoz, ami azért is nagyon áldásos volt, mert a program végén nagyon rövid idő alatt elszállásolták a nagy tömeget.

Vasárnap reggel újra a főtéren gyülekeztünk a biharpüspöki zenekar hangjaira: "Krisztus katonái sorakozzatok." Kilenc órakor ott megtartottuk az imaórát is Veniger András hadadi, Balla György ballai és Szabó András kémeri lelkipásztorok vezetésével és 10 órakor mostmár a tegnapi csapat kétszeresséval vonultunk fel a táborba. Négy ünnepi szónok négy szavaltat, négy zeneszám és négy karének volt a délelőtti műsor. A szónokok: Miss Ruby Daniel, Molnár Károlyné, Dr. Biró László és Bokor Barnabás voltak. Szavaltak: Balk Margit, Nagyvárad, Kudelász Nándor, Brassó, Molnár Géza Temesvár és Kerecsi Gábor Kóly.

A táborozókon kívül az előadásokat Szilágysomlyó és a környező falvak jónéhányezer sokasága élvezte végig, némelyek késve érkeztek meg, mert templomaikban tudták meg, hogy mi folyik a Szent

hegyen, ahová nem szabad nekik elmenni. Délben tábori ebéd és utána sűrű felhők jelezték, hogy ma este nem lehet táborozni. A vezetőséget nagy aggodalom töltötte el, de az hamarosan eloszlott, mert a somlyói római katolikus plébános ingyen felajánlotta az egyház hatalmas kultúrtermét. Ott vezettük le a délutáni műsort mely belenyúlt az estébe is. A kultúrterem percek alatt megtelt zsufolásig s most az emelvényen a perecseni, nagyfalui és kémeri énekarok foglaltak helyet egyesített munkára.

(Folytatjuk)

MISSZIÓ MEZÓKRÓL

EVANGÉLIZÁLÁS DETROITBAN

Schmidt Henry lelkipásztor

Cserepka János kanadai lelkipásztor vezetése mellett, az Isten Szentlelke irányításával, gazdag és áldásos napokat töltöttünk a detroiti gyülekezetünkben október 14-20-ig. Evangélistánk alkalmi mélyenjáró lelki tanításainak összefoglaló fő gondolata: A BÖVÖLKÖDŐ ÉLET volt. Bárhol is olvasta a szent írást, minden egyes alkalommal a bővülő keresztyéni életre mutatott és a hallgatóságot egy teljesebb jobb és hasznosabb keresztyéni életre buzdította.

Mi detroitiak, nagyon hálásak vagyunk Istennek ezért a kedves hétért, melyen gazdagította lelki életünket. Hálásak vagyunk szolgájának is a fáradságos munkáért és azért az áldozatért, melyet meghozott ezen az evangélizációs héten. De hálánkat fejezzük ki a torontói gyülekezetnek is azért, hogy hajlandó volt az Ur szolgáját nélkülözni, hogy közöttünk szolgálhasson.

Meg kell jegyeznünk tanulság okáért azt, hogy az érdeklődés kifelé nem volt olyan méretű, milyennek szerettük volna látni. Ennek oka az lehetett, hogy kevés előkészítési idővel rendelkezünk. Az ilyen természetű munkára hetekkel, sőt hónapokkal előre készülni kell főleg sok imával és hirdetéssel. Mindannak dacára a gyülekezetünk tagjai és közelebbi barátai között meg volt a komoly érdeklődés. A hívogatás munkáját is megáldotta az Ur, mert estéről-estére mindig többen jöttek meghallgatni az Ur üzenetét.

Gyülekezetünk énekkara dicséretesen kivette részét ebből a munkából. Minden este énekelte az evangéliumi karénekeket, mely jó előkészítő munkát végzett. Puhította a lelki talajt az ige magvai részére.

Ezen a héten jó idő volt a természetben is. Nem esett az eső, mely sokszor visszatartja a népet, de annál inkább hullott Isten kegyelmi esője a lelki talajba, mely megáztatta a kemény szíveket.

Cserepka tv. mélyenjáró evangéliuma előadásából itt is hozunk egy pár megszívlelni való kivonatot.

"Mindnyájunk lelkében van egy keresztes és egy trón. Ha a kereszten van az "ÉN", akkor az Ur Jézus ül a trónon, ha pedig a trónon ül az "ÉN", akkor az ember életében Krisztus a keresztre van feszítve."

"Az otthont nem az olajfestmények és a kultúra vívmányai teszik széppé és kedvessé, hanem az Ur Jézus Krisztusnak jelenléte."

"A lelki gyümölcse keresztyéni életünknek az, amikor Jézus Krisztus élete valóság lett bennünk és rajtunk keresztül mások Istenhez térnek."

"Mutasd meg nekem, hogy mennyire kopott a Bibliád és én megmondom neked, hogy mennyire szeretted azt."

"Isten előtt mindenki az lesz majd, aki valóban az, ami. Jézus Kr. leleplezte és leleplezni fogja azokat, akik másokat elítélték."

"Az embernek két arca van: amit a templomban mutogat és amit az Isten lát."

"Ne hidjétek, hogy a pénznek Isten előtt valutális értéke van. Előtte csak egy érték van: amit Jézusért teszünk."

"Mikor csordult ki szemeidből egy háláadó könny azért, hogy Isten a te bűneidet megbocsájtotta?"

Ezek és az ezekhez hasonló igazságok gazdagították a detroiti gyülekezet tagjainak és barátainak életét. A befejező vasárnap esti istentisztelet alkalmával sokan kézfelemeléssel tettek bizonyosságot arról, hogy az evangélizációs alkalmakkal bővülőddé vált lelki életük és egyben ígéretet is tettek azzal, hogy ezután hasznosabb, jobb keresztyéni életet fognak élni. Ezért a kedves alkalomért is mindennek felett Istené legyen a HALA!

Egy jelenvolt

JELENTÉS ELGONDOLÁSSAL...

Tíz hónappal ezelőtt az Ur hazaszeretőtá Lajos bátyámat, aki hét évvel volt idősebb nálamnál. Temetésénél főként hívők jelentek meg. A veszteséget még most is érzem. Állandóan lelkesedett a lelki ügyekért. Gyülekezetével való kapcsolatát éppen olyan komolyan vette, mint a családjához való hűséget. Valahányszor találkoztam vele, a testvéri együvévalóságot tapasztaltam. De el kell fogadnom a veszteséget. Hogyan?

Október 17.-én, János bátyám koporsóját kísértük ki Akron városának egyik szép temetőjébe. Ő eléggé ismert volt az amerikai magyar hívők körében. Amikor csak tehetett, nejevel együtt részt vett a nagyobb összejöveteleken. Az Ur őt hirtelen hívta haza. El volt készülve. Szívvel nem ismert értékesebb állásfoglalást a Krisztus követésénél. Két lelkész irányította a gyásztiszteletet. (Rev. R. Perry Bartlett s Rev. Paul Kenyon) Bizodalom és reménység sugárzott ki üzeneteikből. Hívők fölkészülve tekintenek a jövő elé, mert van végleges

jövő, Istennel. Azonban a válás sebei sajognak. János bátyám két évvel volt idősebb nálamnál. Ifju éveinkben együtt pajtáskodtunk. Egy iskolába jártunk, osztálykülömbsséggel, de egy vasárnapi iskolába és gyülekezetbe édes szüleinkkel. Érzem a veszteséget és azt is, hogy el kell fogadnom. Hogyan?

Ebben az esztendőben több jóakaromtól kellett megválnom. Egy csomó lángolóan élő élmény fonyattan esett össze, koszu formában. Az emlékekkel, noha edesebbek még az álomnál is, úgy veszem észre, belvilágomnak ablakai nem nyílnak ki ezer irányban. Még mindig serkentenek az Élet kihívásai, azonban az érdeklődésnek egy-egy ablaka kezd elhomályosodni a redők levonásával. Mi ez? Korosodás? A küzdelmet, a törtétest elkönyölődés veszélyeztet? Így még sem szeretném elfogadni a veszteséget. Tehát az életcéljaimat nem adom fel. Lelki világom ablakain a levont redőket újból fölengedem. Látni, érteni, értékelni szeretnék még ezután is. Hiszen az Ur velünk van. Ó, Uram! Vigasztald meg a szomorú szíveket...

Tatter Vilmos.

CLEVELAND FULTON ROAD

Jóteknóy kávé est. — Gyülekezetünk leleményes asszonyai szeptember 20.-án, vasárnap este istentisztelet után kávé estét rendeztek agmenházunk támogatására. Míg a kávé készült, néhány 8 mm-es színes mozgóképet néztünk meg: a július 4-iki piknikünkről, a californiai Rose Parade és a Disney Land-et. Mindenki nagyon szerette a képeket. Élvezte a kávé is, mit vidám szórakozás között fogyasztottunk el. Majd a persely tányért körül adtuk és az eredmény \$47.10 volt, mit a Nőegylet kiegészített \$50.00-ra. Kiadás nem volt, mert nemesszívü "márták" ajándékozták a szükséges hozzávalókat.

Keresztség. — Október 11.-én ritka szép ünnepünk volt. A menny is örült velünk, mert három szép fiatal leány (12-14 évesek) fogadták el Jézust személyes megváltójuknak és a délelőtti tisztelettel kapcsolatban követték Őt, miután hitükről bizonyosságot tettek, a hullámsirban is, hogy a Mesterrel feltámadhassanak egy új életre. — Mennyei Atyánk áldja és vezesse őket az életnek útján a dicső célhoz.

Egy örvendező.

S. PAULO GYÜLEKEZETI HIREK

Nagy István lelkipásztor

1959 július 16-23-ig a brazilai baptista ifjuság az 5-ik országos kongresszusát tartotta meg városunkban. Képviselők jöttek több országból. Argentínából jöttek között volt Cancini testvér, aki személyesen ismeri Molnár A. misszionárusunkat. Az összes regisztráltak száma 1.241 delegátus és vendég volt. Egy 500 tagu énekkar dicsőítette az Istent evangéliumi énekeivel. Ezenkívül két brazilai énekkar énekelt és az orosz baptista gyülekezet fuvószeneke-re játszott sok áldással. A magyar baptista

gyülekezet zenekara is közreműködött. Ez a gyűlés aranyalkalom volt az ifjuság növekedésére.

Egy másik kimagasló és áldásos alkalom városunkban az volt, amikor július 24-28-ig a baptista prédikátorok 15-ik konferenciáját tartotta meg, melyen 128 lelkipásztor vett részt. Igen-igen fontos és mélyenjáró előadásokat hallottunk a gyűléseken, melyekben előadóink foglalkoztak komoly vallási, erkölcsi és társadalmi kérdésekkel és problémákkal. Valóban áldásos napok voltak ezek. Felfrissülve, új lelkierővel tértünk haza misszió földünkre. Azért is az Uré legyen a hála.

A magyar baptista gyülekezetünk augusztus 2.-án ünnepelte meg fennállásának 28-ik évfordulóját hálaadó istentisztelet keretei között. Örvendeztünk afelett, hogy Isten itt és idegen földön ilyen hosszú ideig megtartott és megsegített.

Imájukban emlékezzenek meg rólunk!

Nagy István.

Isten a szeretet

I. János 4:8.

Három rövid szó, 14 betű, de a legnagyobb dolog. Isten a szeretet, ezért Ő csak szeretni tud. **Meglátjuk Isten szeretetét abban, hogy megbocsátja a bűnt.** (És. 55:7; 38:17) Ha bűnöd vérpiros is, hófehérré lésszen. Isten a legnagyobb bűnt is megbocsátja a megtérő bűnösnek. Megbocsát egy nagy bálványozó Mánassának; egy gyilkos és parázna Dávidnak; és sok-sok ártatlan vért ontó Saulusnak. Nincs olyan nagy elkövetett bűn, amit Isten meg nem bocsátana, kivéve azt a bűnt, aki az Ur Jézus Krisztus munkáját a Sátántól eredendőnek mondja, bár tudja az isteni igazságot, hogy Jézus az Isten Fia.

Ez a Szentlélek tagadása, illetve káromlása (Máté 12:31), mert tagadása Jézus Szent Lélektől való fogantatásának és Szent Lélek általi munkálkodásának. Akármilyen bűnösrel álljunk is szemben, nyugodtan mondhatjuk, hogy van részére bocsánat Istennél, mert Isten a szeretet. Magam viaskodtam valakivel, aki hitt a saját elkárkozásában, mert ugymond, ő Isten Szent Lelkét is káromolta és oly nagy bűnös, hogy részére nincs bűnbocsánat. Mikor megmagyaráztam neki, hogy minden bűnét hitetlen volta miatt követte el és a tudatlan állapotban elkövetett káromlást Isten megbocsátja, bol-

dogan fogadta el Jézust Megváltójának és pár hónapra hófehér ruhában vallotta, hogy Isten az ő bűnét is megbocsátotta, mert Isten a szeretet.

Megmutatja Isten a szeretetét abban is, hogy büntet. "Mert akit szeret az Ur, megdorgálja, megostoroz pedig mindent, akit fiává fogad." (Zsid. 12:6). Jaj annak a gyermeknek, akit nem fenyít az édesapja. Egyetemi hallgató ment el hazulról, mert apja megfenyítette és ezért nem várta be a vakáció végét, de pár hét múlva ott állott halott édesapja kihült testénél és sirva, zokogva kiállította: "Oh drága apám, csak még egyszer fenyítsen meg!" — Akasztás előtt megkérdeztek egy férfit, hogy jutott ilyen helyzetbe? És ez azt felelte: "Gyermekkoromban a szomszédtól kukoricát loptam és apám nem vert meg, sőt nevetett, hogy életrevaló vagyok. És jött a többi lopás, végül a rablógyilkosság. Így jutottam idáig." — Isten azért büntet, mert szeret. Mint a gazda metszegeti a szőlőt, hogy bővebb termést hozzon, így metszeget minket mennyei Atyánk. Isten célja az, hogy az örökéletre előkészítsen és ha talán fenyítéssel is sokszor, helyrebillenti lelki egyensúlyunkat, amint Ő maga mondja: "Akiiket én szeretek megfedem és megfenyitem, légy buzgóságos azért és térj meg." (Jel. 3:19)

Isten megmutatja szeretetét abban, hogy gondoskodik rólunk. (Máté 6:25-34). "Minden gondotokat Őreá vessétek, mert Néki gondja van reátok." Mennyi felesleges gondtól aggodalomtól szabadulnánk meg, ha Reá tudnánk bízni magunkat. Isten, Aki a verebek sorsát is tudja, Aki az égi madarakat táplálja, Aki a mezők liliumát öltözteti felséges szépen, mireánk, gyermekeire ne viselne gondot? — Isten elvárja, hogy magunkról — amennyire tudjuk — gondoskodjunk, de ne aggodalmaskodjunk,

hanem bizzuk Őreá életünket, mert az aggodalmaskodás nem egyéb mint hitetlenség.

Isten megmutatja szeretetét abban is, hogy velünk van. Velünk az örömben, mint a kánai menyegzőn, de velünk a bánatban, mint Lázár halálánál. Elmegy örvendezni Máté házához, de elmegy Jairus gyászborult otthonához is. Elmegy az örvendezőkhöz, hogy még nagyobb legyen az öröm és elmegy a gyászolókhoz, hogy szomorúságot örömmé derítse. Ahol ember nem segíthet, Ő segít... Elmegy az oroszánverembe, elmegy a tüzes kemencébe... Istvánnak szemeit nyitja meg, hogy Őt lásd a veszedelem idején... "Ime én tiveletek vagyok" fejeződik be az első Evangélium. "Elhagyhatja-e anyja az ő fiát, ha elhagyja is én semmiképpen el nem hagylak" írja Ésaías. Mily nagy vigasztalás és bátorítás a hívő részére, hogy Isten mindig vele van. Igen, Isten a szeretet, ezért mindig velünk van és "ha Isten velünk, kicsoda ellenünk?"

Isten megmutatta szeretetét mindennek fölött abban, hogy Fiát adta értünk. (Ján 3:16). "Mert úgy szeretete Isten e világot, hogy az Ő egyszülött Fiát adta" A világ szó alatt nem a természetet, nem az égboltozatot, nem is az állatvilágot, hanem az embert értjük. Ugy szeretete Isten

az embert, hogy az egyszülött Fiát adta. Hova adta? Mire adta? Miért adta? Beleadta az éjszakába. Mennyből földre, dicsőségből jászolba, jászolból keresztre. Mire adta? Szenvédésre, halálra. Részére sehol nincs hely. Születése istállóban, menekülése Egyiptomban, elrejtőzése Názáretbe. Samáriában nem fogadják be, Júdában követek ragadnak reá, Jeruzsálemben életére leselkednek és végül a borzalmas kereszthalál. Miért adta? Hogy néked, nekem az Ő halála árán üdvösséget szerezz. A mi üdvösségünk az Ő életébe, vérébe került. Akkor halt meg értünk, amikor az idő teljessége elérkezett és így halála után az Ő érdeméért nem jövevények és zsellérek vagyunk immár, hanem megláthatjuk Isten szeretetét abban is, hogy Isten fiának neveztetünk. (I. Ján. 3:1).

Nos, ha Isten ennyire és így szeretett minket, hogyan és mivel viszonozzuk mi Isten szeretetét? Gondolkozzunk efelett!

Fülöp Árpád.

A PÉNZTÁRNOKOK CIMEI:

AZ AMB. SZÖVETSÉG

pénztárnoka:

MR. KURTZ LAJOS

79 Dover Ave., N.

New Brunswick, N. J.

AGGMENHAZ ÉS ÁRVAÜGY:

pénztárnok:

REV. GEORGE BALLA

225 East 80th Str.

New York 21, N. Y.

IRODALMI PÉNZTÁRNOK:

JOHN SZÁSZ,

1619 Edward Ave., N. E.

Canton 5, Ohio

NOI SZÖV. PÉNZTÁRNOK:

Mrs. Gizella Bikacsán

2 High St.,

New Brunswick N. J.

AZ IFJUSÁGI SZÖVETSÉG

pénztárosa:

EMERY RÉVY

R. D. 3, Box 346-B

New Brunswick, N. J.

A VAS ISK. SZÖVETSÉG

pénztárosa:

Miss Barbara KURTZ

370 Franklin Rd.,

New Brunswick, New Jersey.

A MI IRODALMUNK

Az Amerikai Magyar Baptisták
Történelme

206 oldal, kemény vászonkötésben \$2.50

Rev. Vér önéletrajza 112 old. 1.65

Bibliamagyarászó egy évre 2.00

Angol-magyar énekes könyv

vászon keménykötésben 2.00

Dicséretes magyar énekes könyv 1.00

Röpiratok szétosztásra:

Amit vetsz, azt aratod.

A szükséges kulcs.

Kicsodák a baptisták?

Jöjj haza!

Mi fehérebb a hónál?

Hang a sirból.

Négy dolog amit Isten akar veled közleni

Hová? - Merre?

Ezeknek az ára 100 drb. \$1.00

A postaköltséget a vevő fizeti

Ezek kaphatók az alábbi címen:

REV. GABRIEL PETRE

3508 Chatman Ave., Cleveland 13, Ohio

BODNÁR A. LAJOS

MAGYAR TEMETKEZŐ INTÉZETE

készen áll éjjel és nappal

a magyarság szolgálatára!

Telefon: MELrose 3075-3076

3929 Lorain Ave. Cleveland O